

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010135
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010135.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka JUDr. Dušana Krč - Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému U. T., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R., J. ul. XXX/XX, stíhaného pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn.: 2T/96/2014-195 z 01.12.2014 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného U. T.
z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske rozsudkom sp. zn.: 2T/96/2014-195 zo dňa 01.12.2014 uznal obžalovaného U. T. za vinného zo spáchania prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 14.09.2013 v čase okolo 19.40 hod. v Bošanoch na ulici M. R. T. s úmyslom vykonať vlámanie do bytového domu a odcudziť odtiaľ bicykel prišiel k bytovému domu č. XXX, kde sa na vchode č. XX nezisteným predmetom násilím pokúšal otvoriť riadne uzatvorené vchodové dvere, čo sa mu však nepodarilo, následne prešiel ku vchodu č. XX, kde nezisteným predmetom násilím otvoril riadne uzatvorené vchodové dvere, ktoré sa bez pomoci kľúča nedali otvoriť, nakoľko z vonkajšej strany nemali kľučku, následne vnikol do vestibulu a prešiel k tam odloženému bicyklu zn. Modem, modro čiernej farby, a tento chytil do rúk a chcel sa ho zmocniť, avšak pri tom ako ho vzal a držal a chcel odcudziť bol pristihnutý inou osobou, ktorú keď uvidel, tak tento bicykel oprel o ďalšie bicykle, ktoré spadli a svoj čin už nedokonal, čím spôsobil poškodenému Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov Garbiar Bošany poškodením dverí škodu vo výške 45 € a dokonaním svojho činu by spôsobil poškodenej T. O. škodu odcudzením vo výške 50 €.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), 38 ods. 4 Trestného uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nedopustil trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu. Predvolaní svedkovia na pojednávaní potvrdili, že on žalovaný trestný čin nespáchal, ten spáchala iná osoba a inak aj vypadala.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd vykonal hlavné pojednávanie a preveril dôveryhodnosť svedkov a aby boli svedkovia vypočutí.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že žiada doplniť dokazovanie výsluchom svedkov a to D. a F., ktorí potvrdia, že sa trestnej činnosti nedopustil. Títo svedkovia majú medzi sebou nezhody a dokonca sa na hlavnom pojednávaní i poškriepili. On sa trestnej činnosti nedopustil, bol na jarmoku v Partizánskom. Vykonával verejnoprospešné práce, v čase spáchania skutku bol zadržaný mestskou políciou. Navrhol preto, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým priamou výpoveďou svedkov J. F., T. O., R. D., S. X., zápisnicami o rekognícii, ako i ostatnými listinnými dôkazmi.

Obžalovaný síce spáchanie žalovaného skutku popiera, no vyššie uvedenými dôkazmi bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že sa žalovanej trestnej činnosti dopustil. Y. D., ktorý páchatela zadržal, si už pre zdravotné problémy nebol úplne istý, či obžalovaný je tým páchatelom, ktorého on zadržal. Svedok F., ktorý videl svedka D. ako zadržal páchatela, však bez akýchkoľvek pochyb uviedol, že tým zadržaným páchatelom bol obžalovaný. To potvrdili i svedkovia X. a O.. Uvedení svedkovia obžalovaného ako páchatela opoznali pri vykonaných rekogníciách a tiež na hlavnom pojednávaní.

Obranu obžalovaného, že v čase skutku sa nachádzal v Meste Partizánske a bol zadržaný mestskou políciou považuje i krajský súd za účelovú v snahe vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti. Z vykonaného dokazovania totiž jasne vyplýva, ako už na to poukázal súd I. stupňa, že oslavy (jarmok) v meste Partizánske sa konali 13.9.2013, teda deň pred spáchaním trestnej činnosti. Obžalovaný mal tiež 13.9.2013 asi o 22,30 hod., teda deň pred spáchaním skutku incident, pri ktorom bol predvedený na Mestskú políciu Partizánske. Tiež z nahrávky telefonátu na políciu v deň spáchania skutku vyplýva, že mužský hlas podobný hlasu obžalovaného oznamuje, že ho neoprávnene zadržávajú. Hovor bol uskutočnený z mobilného telefónu, ktorý používal obžalovaný.

Z uvedených skutočností jasne vyplýva, že obrana obžalovaného bola jednoznačne vyvrátená.

Krajský súd zároveň nezistil žiadne rozpory vo výpovediach vypočutých svedkov, práve naopak ich výpovede sú dostatočne konzistentné. Preto v odvolacom konaní nevyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania.

Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Keďže u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, zvýšil súd prvého stupňa dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto určenom rozpätí, ktoré predstavovalo 8 mesiacov až 2 roky. Keďže obžalovaný bol dosiaľ 18 krát súdne trestaný, pričom v minulosti bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, nepripadalo do úvahy uloženie iného druhu trestu, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel preto odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 10 mesiacov ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného neprichádzalo uloženie podmiennečného, ani iného miernejšieho trestu do úvahy. Správne je i rozhodnutie o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.